

Αποτελεί κοινή πεποίθηση πλέον ότι για την σημερινή απελπιστική θέση της χώρας μας υπεύθυνο είναι το πολιτικό σύστημα που στήθηκε μετά την μεταπολίτευση, για να εξυπηρετήσει όχι τα συμφέροντα του λαού αλλά τα συμφέροντα πολύ ολίγων οικογενειών, που έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στα οικονομικά, πολιτικά και κοινωνικά πράγματα της πατρίδας μας.

Τριάντα οκτώ χρόνια κράτησε το παραμύθι της μεταπολίτευσης, όπου οι ολίγοι αποφάσιζαν για τους πολλούς, χωρίς να τους υπολογίζουν και χωρίς να τους σέβονται. Σήμερα τα πράγματα άλλαξαν και οι ΠΟΛΛΟΙ, δηλαδή ο λαός όχι μόνο δεν σέβεται τους πολιτικούς, όχι μόνο τους αποδοκιμάζει, όπου τους συναντήσει, αλλά ζητάει και επίμονα να παραπεμφθούν στην δικαιοσύνη, να επιστρέψουν όσα ΕΚΛΕΨΑΝ αυτά τα χρόνια και να μπούνε στην φυλακή.

Τέσσερεις μήνες πέρασαν από τις τελευταίες εθνικές εκλογές και η εικόνα που εμφανίζει το πολιτικό σύστημα είναι η ρευστότητα, η αβεβαιότητα και η απαξίωση. Οι πολίτες ξύπνησαν, γιατί, ενώ δεν φταίνε σε τίποτε, καλούνται να πληρώσουν τα σπασμένα και τα κλεμμένα αρκετών πολιτικών προσώπων. Σχεδόν το σύνολο των πολιτικών δυνάμεων αμφισβητείται από τους πολίτες, ενώ η πλειοψηφία της κοινωνίας πάσχει από κατάθλιψη, γιατί δεν εμπιστεύεται τους πολιτικούς, δεν γνωρίζει τι θα γίνει αύριο και δεν ξέρει πως μπορεί να ζήσει.

Κυβερνήσεις και υπουργοί οικονομικών έριξαν τον λαό στα δόντια των μνημονίων και της τρόικας. Έλεγαν ψέματα πως το 2012 θα βγούμε στις αγορές, πως θα φύγει η τρόικα και θα δούμε καλύτερες μέρες. Δυόμιση χρόνια από τότε που ο Γιώργος Παπανδρέου με το διάγγελμα στο Καστελόριζο και η χώρα όχι μόνο δεν βγήκε από τα μνημόνια, όχι μόνο δεν μπορεί να δανεισθεί αλλά κινδυνεύει να καταστραφεί εάν οι Ευρωπαίοι δεν μας βοηθήσουν, όπως δήλωσε ο Αντώνης Σαμαράς στους Financial Times.

Πετσοκόβουν μισθούς, συντάξεις και επιδόματα και η ύφεση γίνεται μεγαλύτερη, μιας και υπάρχει και η αντίληψη ότι γίναμε πειραματόζωο των δανειστών μας. Ανάπτυξη δεν υπάρχει και τα πάντα εξαρτώνται από την θέληση των Ευρωπαίων εταίρων μας.

Πάνδημη είναι η απαίτηση να μείνουμε στο ευρώ αλλά ο φαύλος κύκλος της βαθιάς ύφεσης δεν αντιμετωπίζεται με οριζόντιες περικοπές μισθών, συντάξεων και επιδομάτων. Κανένας δεν θέλει να ζήσει τον εφιάλτη της δραχμής και οι παράγοντες της τρικομματικής κυβέρνησης ας θυμηθούν τι έλεγαν προεκλογικά και τι κάνουν μετεκλογικά. Η ανθρωπιστική κρίση που ζει η κοινωνία μας εγκυμονεί κινδύνους που όχι μόνο θα εξαφανίσουν το ασταθές πολιτικό σύστημα αλλά θα μας οδηγήσουν στην καταστροφή.

Μακάρι η 18η Οκτωβρίου να είναι ημέρα ανάστασης και όχι σταύρωσης για την χώρα μας.

Θα είναι;

Γράφει ο Δρ. **ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΤΕΡΑΣ**, D.Ed., M.Ed., Ph.D.

Δημοτικός Σύμβουλος – Πολιτευτής